

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 25. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113373568/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

dej—ligste, lysteligste Mandfolk, jeg veed. De Fødder han har! — Og kongeligt Blod er der i ham; En kan se det paa hans Hænder alene, saa bitte smaa de er! — aa, og saa ligesom de var støbte — bare hans Negle, de er ikke større end Halvsyslinger og saa røde og runde. — Hvad! han kan mønstre et Par Ben? det er ligesom Staal-fjedre, naar han kommer gaaendes — hu hej! og hans Øjne de blistrer og blinker ...“

Hun slog Armene om Marie og kyssede hende paa Halsen saa hæftigt og sugende stærkt, at Barnet rødmede og vred sig ud af hendes Favntag.

Lucie kastede sig paa Sengen og lo som en Besat.

„Som du gjør dig til idag!“ udbrod Marie, „farer du fort med det, saa gaar jeg nedenunder.“

„Men hvad i Alverden? En faar da have Lov til lidt Lystighed iblandt. Der er saamænd Bedrøvelse nok her i Verden. Jeg har da mere, end jeg kan komme afsted med. Er nu intet min Kjæreste i Krigen og ligger og døjer baade ondt og værre? Det er den rene Ynk at tænke paa. Om de nu har skudt ham enten død eller gebræklig! Gud naade mig arme Pige, jeg blev da aldrig til Menneske mere.“

Hun skjulte sit Ansigt i Sengeklæderne og hulkede: „aa nej, nej, nej, min egen, egen Lorens — jeg skal være dig saa tro, saa tro, bare Vorherre vil lade mig faa dig hjem hel